

JPF 2012/54

Rechtbank 's-Gravenhage

22 november 2011, 396881 FA RK 11-4729; LJN BU5751.

(mr. Alt-van Endt)

Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Rotterdam, hierna te noemen: het LBIO, optredende – mede namens [de vrouw] als wettelijk vertegenwoordigster van de na te noemen minderjarige (hierna te noemen: de vrouw) – in zijn hoedanigheid van ontvangende instelling in het kader van het Verdrag van New York inzake het verhaal in het buitenland van uitkeringen tot onderhoud, van 20 juni 1956, welk verdrag door het Verenigd Koninkrijk en Nederland is ondertekend.

Als belanghebbende wordt aangemerkt:

[de man] te 's-Gravenhage,

de man,

advocaat: mr. S.L.A. Verburgt te 's-Gravenhage.

Internationale alimentatie

[Haags Alimentatie Protocol]

» Samenvatting

Partijen (de heer A en mevrouw B) hebben een zeer kortstondige affectieve relatie gehad. Uit mevrouw B is in het Verenigd Koninkrijk een kind geboren. De minderjarige verblijft samen met mevrouw B in Engeland. De heer A is in 2008 getrouwd met mevrouw C en in 2010 is uit dit huwelijk een kind geboren. De heer A betaalt sinds 1 januari 2011 een bedrag van € 550 per maand aan mevrouw B voor hun gemeenschappelijk kind. Mevrouw B heeft in oktober 2008 een verzoek via het LBIO ingediend tot vaststelling en betaling van alimentatie. Het LBIO heeft de zaak gesloten door het gebrek aan informatie aan de kant van mevrouw B. Medio 2010 heeft het LBIO de zaak heropend en hebben partijen getracht om alsnog tot een minnelijke regeling te komen. Het oorspronkelijk verzoek van mevrouw B om £1.000 per maand te ontvangen is ter zitting gematigd tot een bedrag van € 750 per maand.

De rechtbank stelt vast dat het Engels recht van toepassing is nu het kind zijn gewone verblijfplaats in het Verenigd Koninkrijk heeft. Het komt voor rekening en risico van mevrouw B dat het LBIO de zaak eerder heeft gesloten. Het is echter redelijk om de kinderalimentatie per 1 juli 2010 in te laten gaan. Op grond van het Engelse recht komt het te betalen bedrag op € 595 per maand. De rechtbank dient vervolgens te beoordelen of dit bedrag naar beneden of naar boven moet worden bijgesteld. Gezien de omstandigheden van het geval acht de rechtbank het redelijk om het bedrag naar beneden bij te stellen tot een bedrag van € 550 per maand. Nu de man bovendien aangeboden heeft de kinderalimentatie te indexeren volgende de Nederlandse wetgeving en het LBIO daar geen bezwaar tegen heeft gemaakt, zal op grond van deze overeenstemming worden bepaald dat de kinderalimentatie ingevolge de Nederlandse wetgeving dient te worden geïndexeerd.

[beslissing/besluit](#)

» Uitspraak

Procedure

(...; red.)

Verzoek en verweer

Het verzoek luidt thans met ingang van 1 juni 2008 de kinderalimentatie op € 750,= per maand te bepalen en de man te veroordelen in de eventuele kosten van tenuitvoerlegging.

De man voert verweer dat hierna – voor zover nodig – zal worden besproken. Hij heeft verzocht het verzoek van het LBIO af te wijzen voor zover dit het bedrag van € 550,= per maand overtreft en die verplichting eerst in te laten gaan per 1 januari 2011, met veroordeling van LBIO/moeder in de kosten van de procedure.

Feiten

- De vrouw en de man hebben een (zeer kortstondige) affectieve relatie met elkaar gehad.
- Uit de vrouw is het volgende thans nog minderjarige kind geboren:
  - [de minderjarige], geboren op [geboortedatum] te [geboorteplaats] in het Verenigd Koninkrijk; de man is de biologische vader van de minderjarige.
- De minderjarige verblijft thans bij de vrouw.
- De man is in 2008 getrouwd en op 25 december 2010 is uit dit huwelijk een kind geboren.
- De man voldoet sinds 1 januari 2011 een kinderbijdrage van € 550,= per maand aan de vrouw.

Beoordeling

Kinderalimentatie

Rechtsmacht en toepasselijk recht

Nu de man in Nederland woont, komt de Nederlandse rechter rechtsmacht toe ten aanzien van het verzoek tot vaststelling van kinderalimentatie. Nu de minderjarige haar gewone verblijfplaats in het Verenigd Koninkrijk heeft, zal de rechtbank het Engelse recht toepassen op het verzoek.

Ingangsdatum

Vast staat dat het LBIO in oktober 2008 een verzoek namens de vrouw heeft ontvangen om te bemiddelen bij het tot stand brengen van een onderhoudsbijdrage ten behoeve van de minderjarige. De vrouw vroeg £ 1.000,= per maand. Aangezien zij onvoldoende aanvullende informatie verstrekke, heeft het LBIO de zaak gesloten. Medio 2010 heeft het LBIO de zaak heropend en hebben partijen getracht om alsnog tot een minnelijke regeling te komen. Zij zijn hierin niet geslaagd. De vrouw heeft haar oorspronkelijke verzoek van £ 1.000,= per maand aanvankelijk gehandhaafd; dit verzoek is op 16 juni 2011 ter griffie van deze rechtbank ingekomen. Ter zitting is dit verzoek gematigd tot een bedrag van € 750,= per maand.

Het komt voor rekening en risico van de vrouw dat het LBIO de zaak eerder heeft gesloten. Zeker een hoog bedrag aan kinderalimentatie, zoals door de vrouw verzocht, dient immers deugdelijk te worden onderbouwd. Nu de man onderhoudsplichtig is voor de minderjarige en hij tenminste met ingang van de heropening van de zaak door het LBIO rekening heeft kunnen en moeten houden met de verplichting een kinderbijdrage te betalen, is het redelijk de vast te stellen kinderalimentatie per 1 juli 2010 in te laten gaan.

Behoeft

Kinderalimentatie wordt in het Verenigd Koninkrijk in beginsel vastgesteld door de Child

Maintenance and Enforcement Agency (C-MEC) en de berekening ervan geschiedt aan de hand van een vastgestelde tabel, waarbij de behoefte van een kind wordt bepaald door het actuele netto inkomen van de onderhoudsplichtige. Het inkomen van de vrouw en van de nieuwe partner van de man zijn in beginsel niet van belang. Naar Engels recht heeft de rechter de discretionaire bevoegdheid om de berekende behoefte op grond van ter zake relevante omstandigheden naar boven of beneden bij te stellen.

Niet in geschil is dat het huidige inkomen van de man uit dienstbetrekking bij [werkgever man] € 56.000,= netto per jaar bedraagt.

Partijen twisten over de vraag of de man aan het einde van dit jaar een bonus van [werkgever man] ontvangt, waarmee bij de berekening van het actuele inkomen van de man rekening dient te worden gehouden. Nu niet is komen vast te staan dat de man dit jaar een bonus ontvangt, zal daarmee geen rekening worden gehouden.

In geschil is voorts de vraag of de man inkomsten kan genereren uit zijn onderneming [onderneming man]. De man werkt momenteel fulltime voor [werkgever man]. Hij verricht geen werkzaamheden meer voor zijn onderneming en hij heeft geen personeel in dienst. Sinds januari 2011 wordt er geen omzet meer in de onderneming gemaakt. Derhalve kan van de man niet gevegd worden extra inkomsten uit (werkzaamheden voor) zijn onderneming te genereren.

De rechtbank zal daarom uitgaan van een huidig inkomen van € 56.000,= netto per jaar.

Tussen partijen is niet in geschil dat op grond van het Engelse recht op het inkomen van de man een reductie van 15% dient te worden toegepast vanwege de kosten die de man maakt voor het minderjarige kind dat uit zijn huwelijk is geboren.

Volgens de te hanteren tabel, bedraagt de behoefte van de minderjarige die uit de relatie tussen de man en de vrouw is geboren 15% van voormeld inkomen, zijnde € 7.140,= netto per jaar, oftewel € 595,= netto per maand.

De rechtbank ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of er aanleiding bestaat de behoefte naar beneden of naar boven bij te stellen.

Omstandigheden aan de zijde van de vrouw

De vrouw, die vóór de geboorte van de minderjarige een zeer goed inkomen had, heeft nagelaten haar actuele financiële situatie inzichtelijk te maken, zodat haar huidige inkomsten en uitgaven niet zijn komen vast te staan. Niet gebleken is dat momenteel niet van haar gevegd kan worden haar verdien capaciteit te benutten door inkomsten (uit arbeid) te genereren. De minderjarige heeft inmiddels de schoolgaande leeftijd bereikt. Er kan redelijkerwijs van worden uitgegaan dat zij in elk geval tijdens schooluren betaalde werkzaamheden kan verrichten. Zo zou zij tenminste gedeeltelijk in de kosten van de minderjarige kunnen voorzien. Dit levert een omstandigheid op die tot bijstelling van de behoefte van de minderjarige naar beneden aanleiding geeft.

Omstandigheden aan de zijde van de man

Nu er sinds 2011 geen omzet in de onderneming van de man meer wordt gemaakt, de administratiekosten zijn doorgelopen en de vordering van de onderneming op de man verder is toegenomen, ziet de rechtbank geen aanleiding de onderneming van de man als behoefteverhogende factor bij de vaststelling van de behoefte van de minderjarige mee te nemen.

Gezien voormelde omstandigheden aan de zijde van de vrouw en de man, in onderlinge samenhang bezien, acht de rechtbank het redelijk om de behoefte naar beneden bij te stellen tot een bedrag van € 550,= per maand. Gelet op het voorgaande zal de rechtbank derhalve bepalen dat de man met ingang

van 1 juli 2010 een bedrag van € 550,= per maand als bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van de minderjarige dient te voldoen.

Indexering

Naar Engels recht is indexering slechts mogelijk indien partijen daarover overeenstemming hebben. Nu de vader niet instemt met het door het LBIO voorgestelde jaarlijkse indexeringspercentage van 10% zal dit niet worden vastgelegd. Nu hij wel heeft aangeboden de kinderalimentatie te indexeren volgens de Nederlandse wetgeving en het LBIO daartegen geen bezwaar heeft gemaakt, zal op grond van deze overeenstemming worden bepaald dat de kinderalimentatie ingevolge de Nederlandse wetgeving dient te worden geïndexeerd, voor het eerst per 1 januari 2012.

Verzoek veroordelen in kosten tenuitvoerlegging

Het verzoek de man te veroordelen in de eventuele kosten van tenuitvoerlegging van de kinderalimentatie, zal de rechtbank, nu de (Nederlandse) wet hierin, mocht deze situatie zich voordoen, voorziet, wegens het ontbreken van belang afwijzen.

Proceskostenveroordeling

Gelet op het feit dat het hier een procedure van familierechtelijke aard betreft, ziet de rechtbank aanleiding de proceskosten te compenseren als hierna vermeld.

Beslissing

De rechtbank:

bepaalt de door de man met ingang van 1 juli 2010 te betalen bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van de minderjarige [de minderjarige], geboren op [geboortedatum] te [geboorteplaats] in het Verenigd Koninkrijk, op € 550,= per maand;

bepaalt dat deze bijdrage volgens de Nederlandse wetgeving dient te worden geïndexeerd, voor het eerst per 1 januari 2012;

verklaart deze beschikking tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

bepaalt dat iedere partij de eigen proceskosten draagt;

wijst af het meer of anders verzochte.

» Noot

1. Inleiding

In deze casus spelen een aantal vraagstukken rondom internationale kinderalimentatie een rol. Welk recht is van toepassing op de hoogte van de vast te stellen onderhoudsbijdrage? Dient er rekening te worden gehouden met draagkracht en behoefte? En zo ja, hoe? Welk recht is van toepassing op de wettelijke indexering van het onderhoudsbijdrage? In deze annotatie zullen deze vragen de revue passeren in de context van deze uitspraak, maar ook naar aanleiding van het recent inwerking getreden Haags Alimentatie Protocol 2007.

2. Haags Alimentatie Protocol 2007

Het protocol is niet van toepassing op onderhoud dat in een protocol sluitende staat wordt gevorderd

voor een periode die aan de inwerking treding ervan in die staat voorafgaat (art. 22 Haags Alimentatie Protocol 2007). De Europese Unie heeft er echter voor gekozen om de regels van het protocol ook van toepassing te verklaren op onderhoudsvorderingen voor een periode die voorafgaat aan de inwerkingtreding van het protocol. (art. 5, Besluit 2009/941/EG betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Protocol van Den Haag van 23 november 2007 inzake het recht dat van toepassing is op onderhoudsverplichtingen). Dit betekent dat in deze casus de rechter de regels van het Haags Alimentatie Protocol 2007 had moeten toepassen. Bij gebreke van enige verwijzingen naar regelgeving, moet er van worden uit gegaan dat dit wel het geval is geweest.

3. Toepasselijk recht op vaststelling onderhoudsbijdrage

De rechtbank stelt vast dat Engels recht van toepassing is, omdat het kind in het Verenigd Koninkrijk woonachtig is. Op grond van zowel het Haags Alimentatie Verdrag 1973 (art. 4) als het Haags Alimentatie Protocol 2007 (art. 3) is dat de hoofdregel. Grondslag voor de verwijzing naar de gewone verblijfplaats van de onderhoudsgerechtigde is het beschermingsbeginsel. Maar beide instrumenten kennen wel uitzonderingen.

Op grond van het Haags Alimentatie Verdrag 1973 had de rechter ook nog eens naar art. 15 moeten kijken om vast te stellen dat er geen sprake was van een situatie waarin het voorbehoud van toepassing is. Het voorbehoud van art. 15 voorbehoud betekent dat ondanks het in art. 4 aangewezen recht Nederlands recht dient te worden toegepast indien aan drie cumulatieve vereisten is voldaan: zowel de onderhoudsgerechtigde als de onderhoudsplichtige moeten beiden de Nederlandse nationaliteit bezitten, en bovendien dient de onderhoudsplichtige in Nederland te wonen. Nu de casus zwijgt met betrekking tot de nationaliteit van partijen, is het niet mogelijk vast te stellen of eigenlijk Nederlands recht had moeten worden toegepast. De dwingende formulering van het voorbehoud laat eigenlijk geen vrijheid om toepassing van Nederlands recht terzijde te laten ten gunste van het stelsel dat door art. 4 wordt aangewezen.

Het Haags Alimentatie Protocol kent een dergelijk voorbehoud niet, maar in tegenstelling tot het Haags Alimentatie Verdrag 1973 kent het protocol expliciete regels met betrekking tot de mogelijkheid om een rechtskeuze te maken. Ten aanzien van kinderalimentatie is de mogelijkheid om een rechtskeuze te maken echter aanzienlijk beperkt door art. 8 lid 3, waarbij de mogelijkheid om een algemene rechtskeuze te maken met betrekking tot kinderalimentatie uitgesloten is. Dit betekent dat de rechtskeuze in het kader van kinderalimentatie is beperkt tot een specifieke procedure en tot de *lex fori*. Ondanks deze mogelijkheid lijkt het niet mogelijk om een rechtskeuze uit te brengen voor slechts één onderdeel van het alimentatiestatuut. Ook op grond van het protocol lijkt het derhalve niet mogelijk om de hoogte van de onderhoudsbijdrage naar Engels recht te bepalen en de indexering op grond van Nederlands recht. Hoewel het protocol zwijgt over mogelijke *dépeçage* lijkt het mijns inziens onwenselijk om dergelijke constructies toe te laten in verband met rechtszekerheid en rechtseenheid.

4. Draagkracht en behoefte

Zowel art. 11 lid 2 Haags Alimentatie Verdrag 1973 als art. 14 Haags Alimentatie Protocol 2007 verplichten de aangezochte autoriteiten rekening te houden met de draagkracht van de onderhoudsplichtige en de behoefte van de onderhoudsgerechtigde, ondanks het recht dat van toepassing is op grond van de verwijzingsregels. Wel dient te worden opgemerkt dat de verplichting om rekening te houden met de draagkracht van de onderhoudsplichtige en de behoefte van de onderhoudsgerechtigde onder het Haags Alimentatie Protocol 2007 losgekoppeld is van de openbare orde exceptie. Dit betekent dat er steeds rekening mee dient te worden gehouden, ook al wordt er in

het nationaal recht geen rekening mee gehouden. Voor Nederland brengt deze wijziging geen substantiële verandering met zich mee, dit vanwege het feit dat het Nederlandse alimentatierecht rekening houdt met draagkracht en behoefte.

5. Wettelijke Indexering

Het toepasselijk recht op de wettelijke indexering van een onderhoudsbijdrage is een lastig vraagstuk binnen het internationaal familierecht. Onder het Haags Alimentatie Verdrag 1973 werd geen antwoord gegeven op die vraag. Tot voor kort waren er verschillende opvattingen hierover. In zijn negende druk van Het Nederlandse internationaal privaatrecht, 2010, heeft Strikwerda deze verschillende opvattingen helder uiteengezet. Art. 11 onder c Haags Alimentatie Protocol 2007 maakt hieraan een einde, want het is inmiddels duidelijk dat de wettelijke indexering van de te betalen onderhoudsbijdrage valt onder de werkingssfeer van het alimentatiestatuuut en dus wordt beheerst door het aangewezen recht op grond van de verwijzingsregels van het protocol. *In casu* – en vooral gelet op hetgeen onder par. 3 is gezegd met betrekking tot de reikwijdte van een rechtskeuze – zou dit betekenen dat de vragen rondom de wettelijke indexering wel naar Engels recht hadden moeten worden beantwoord.

I. Curry-Sumner,